

Narazili jsme na ně při páteční ranní prochajdě. A byla to v podstatě velmi spořádaná prochajda. Tali se zamilovala do ovesných sušenek a tak seká víc jak latinu. Řekla bych, že seká latinu, anglinu a germánštinu dohromady. Možná i nějakou ugrofinskej těžkej jazyk bych k tomu přidala, páč je fakt výjimečně skorem nejhodnější.

To skorem se váže právě k těm deseti malejm rohlíkům. Rozházený kusy rohlíků v počtu tak cca 10 kousků po trávníku u jednoho z posledních paneláků. Chtěla jsem napsat, že tam se vždycky něco najde a když ne tam, tak na druhý straně chodníku ve křovíčku určitě. Ale..... vono už se poslední dobou najde něco opravdu úplně všude. Je to čím dál tím horší. No nic. Ale Tali se oproti tomu trochu snaží, malinkatou snahu jí upřít nelze. Takže nejdřív nahlásila nález v tom zmiňovaným křovíčku, ale to jsem jí teda s odměnou sdělila, že to mi hlásit už nemusí, že to hlásila včera. Pochopitelně jsem ovšem její snahu ocenila, to je jasný. A zároveň jsem hbitě zaregistrovala opodál ležící kusy těch rohlíků. A jak se dá předpokládat, nebyla jsem jediná. □

Tali se zhoupla tím svým pohybem houpacího konika a spustila nádherné baletní představení. Kam se hrabe Barišnikof!!! Ten rozhodně neumí takový piruety kolem každého z kousků. 1....2.....3..... 4..... postupně ladně obtančila všech devět. Až k tomu poslednímu. No jo jenže Barišnikof by sice nevyseknul tak krásný piruety, ale taky není prase, kterej ten desátek ve své rozjařenosti polkne □ . “No jo no, tak prasata holt choděj na vodítku, navolno jen Barišnikof!” Sdělila jsem jí a zatknula jí. Tím pádem jsem z ní vyrobila schlíplotinu. Ladné pohyby baletního mistra vzaly rázem za své. □ □ No ale pak už byla opravdu nejhodnější. Já i chápu, že těch deset kousků by omámilo každého, to je jasný. Když miluješ, není co řešit □ □ . Za rohem paneláku jsem jí zas pustila a v ten moment se vedle mne místo scíplotiny objevila roztančená princezna Odetta a projela půlku děje z Labutího jezera □ □ . “Tak. To bychom měli za sebou kulturní vložku a můžeme dál pokračovat v normálním venčení, ne?” Optala jsem se pohledem a šlo se . Už opravdu spořádaně. A taky se pořád samo od sebe hlásilo u mé maličkosti. Což mě vždycky potěší a tak se madáme snažila nahnat si bodíky nějaký.

Když si šla čuchat na jedno ze svých oblíbených míst, šli jsme toho s Rumíčkem hoonem využít a oběhnout si párkrát zábradlíčko. Noo jo, jenže, že jo. Vona si všimla i Taliprtka a uuuž tam na mě byli dva. To se jako blbě prchá před zákonem, když vás honěj ze dvou stran. To moc šancí nemáte. A tak jsme ještě skákli jen tak na louku. Ať si jen tak začuchaj. Což

činili a Tali se nějak zalíbilo to hlásání se a tak furt odbíhala, přibíhala.... jako ten blásen. To víte, voni ty sušenky jsou s banánkem, moc hezky voněj, dobře chutnaj..... ☐ A tak jsem toho využila a dali jsme si trošku taky nějaký poslouchání. Pěkně chůze u nohy a otočky a tak jako podobně, ať ten čas trochu využijem a pak došlo i na balonek a oslíka. Chvíli jsme si čtali a já si při tom uvědomila jednu báječnou věc. Není to ještě úplně poznat, ale..... už ta tma není tak tmoucí, uuuž je trošilinku i jako šero. Jupijaéééééééééé!! To je paráda. Potěšilo mě to velice. Ohařiska kolem mně pobíhali s hračkama v kušnách a vypadali velmi komicky, jak Rumoušovi čučela z huby púlka balonku a Taliprtce oslíkova kopýtko.

Hračky pak spořádaně donesli až nahoru na podestu, kde si s nimi počkali, až se dovalím s odměnou a šlo se dom. To je vám takovej lábuš, když jsou ty procházky takhle prima.